

אחת השאיפות הגדולות של המדינה עשויה להתגשם

בשנה הבאה. תוך שנת 1957 עשויים לעלות לישראל לפעלה 100 אלף יהודים מארצות אירופה המזרחית, כולל מארצות שלא נתנו עד כה ליהודיות לצאת. עולים אלה יהיו אחוז ניכר מאד מבין כלל העולים שיגיעו ארצה. לפי תוכניות הנערכות לקראת עליה זאת, ישווכנו קרוב ל-60% מעולים אלה, שברובם יהיו בעלי מלאכה ופועלי חרושת, בערים. בסך הכל ייבנו 20 אלף יחידות דיור, כתת-שר החוץ.

אבא אבן יהיה האיש בחדשות הקרובות. כצעד ראשון, יועבר שגריר ישראל בחסינגטון לירושלים, וימונה לתפקיד יועץ מיוחד של הממשלה לעניני מדיניות חוץ. השלב הבא, הקרוב אף הוא: מינויו של אבן כתת-שר החוץ.

בעקבות מינוי זה, יחולו שינויי גברי אחרים במנגנון החוץ. בין השאר: העברתו של משה סג"ר לתפקיד התפקיד החדש של יעקב הרצוג כמנהל כללי במקומו.

משלחות ישראליות רבות יצאו לאסיה ולארצות אירופה המערבית, להידיק הקשרים אתן. אחרי שהממשלה נוכחה לדעת כי מדיניותה הקודמת לסמוך על רכישת אחדת הסעצמות הגדולות — ובעיקר ארצות הברית — באוים נכשלה, החליטה — עתה לרכז מאמצים גדולים לרכישת תמיכה בין הארצות הקטנות דווקא, שחשיבותן בעצרת האו"ם גדלה והולכת. במשלחות לאסיה, יוסם דגש על צירוף בני עדות המזרח, שיפגינו בצורה זו את שייכותה של ישראל למשפחת העמים המזרחיים.

ייתכן שיחול שינוי ביחס הממשלה לערבים. בקרוב יוקח על שולחן ראש הממשלה דו"ח של וועדה מייוחדת, שמונתה להפליג על קו כללי ביחסים בין ישראל לבין ערבייה היא, ערביי המדינות השכנות וערביי האזורים שנכבשו בפ"ב. ייתכן שתהיה שינוי ביחסים ביניהם.

שינויים כמעטים במשק ההסתדרות יחולו במבנה המשק ההסתדרותי תי בשנה הקרובה. ראשי ההסתדרות, שהתרגמו מן הביקורת שנמתחה בברית המועצות על אותם חספועים השייכים בכיכול לפועלים, מבלי שה פועלים ירגישו את עצמם שותפים להם למעשה — מעוניינים למנוע תופעות דומות בחרושת ההסתדרותית. נציגי ה עובדים ישותפו בהחלטות המפעלים, ו ייעשה כל האמצע לשנות למפעלים אופי

שיתופי ולהפסיק את התגבשותה של כת מנהלים סגורה. מצד שני, ייעשו מאמצים לשמור על זמורתם הפועלית של הקואופרטיבים לתחבורה.

נפוין כושל חרש לחלץ את עגלת ההסברה מן הכוץ ייעשה עליידי הקמת רשות עלי יונה להסברה. העובדה הקובעת מ

ראש את כשלונו הנסיון: הרושות תנהול, בין השאר, עליידי אלופי כשלונות ה הסברה הקודמים, משה פרלמן ותדי קוזק.

צפוי סיכסוך חרוף סביב הכרך האחרון של האנציקלופדיה העברית. הכרך, שהוקדם כולו לערך ארץ ישראל, הוכן עליידי קבוצת מדענים הקרובים ברוחם לתנועת החרות, ובראש פרופסור יוסף קלוזינר, שתארו את כל ההיסטוריה הארץ-ישראלית מימי צהרת בלפור מתוך נקודת המבט הרביזיוניסטית והתעלמות בולטת מפעולות תנועת הפועלים. כתוצאה מכך, תודוש קבוצת מדענים נקדתי, הכוללת את פרופסור בניצון די נור, פרופסור הוגו ברנמן ופרופסור נתן דרנטנטרייך, לחציא את הכרך מן השימוש ולכתוב את כולו מחדש.

משה אונא, סגן שר החינוך, עתיד לתודיע על התפטרותו. יהיה זה רק הסיוע לפרשה ארוכה של סיכסוכים פנימיים במשרד החינוך, בין מפא"י לדתיים, המתנהלת לעת עתה בחודי חודים, סביב בעיית חינוכם של ילדי ישראל השנייה. הדתיים סבוכים ב מפא"י עמסקת, באמצעות החינוך הממלכתי, במיסיונריות חשאית אנטי-דתית, בעוד מפא"י סברת כי הדתיים מנסים לנצל את החינוך הדתי כמכשיר מפלגתי.

וועדה מדינית משותפת לשלוש מפלגות הפועלים — זהו העכבר שיוולד כנראה מתביעתו של בניגוריון לאיחוד שלוש המפלגות הפועליות. כוונת ההצעה — לדון במשותף על חצעות מדיניות ולחייבן במאחד לישיבות הממשלה. אחדות העבודה כבר חסכים עקרונות לחקת וועדה כזאת, אך מפ"ם עודנה מהססת.

הימין יתחזק בטענותיו, אם תפרסם הממשלה את הדו"ח הסודי של מומחי קרן המטבע הבינלאומית, בו נמתחה ביקורת על המדיניות הכלכלית של הממשלה הגורמת — לדברי הדו"ח — לאינפלציה בגלל אי-השמירה על יציבות המחירים, אי-צמצום הוצאות הממשלה וחצעות השכר למחירים.

בשורת איוב לשותי יין ולעובדי חברת החשמל: יהב המגן יימשך לשנה נוספת, יגדל על משקאות חריפים, ימטן על משקאות קלים. עובדי חברת החשמל, המקבלים חסמל כמעט חנים, יצטרכו לשלם את היהב כאילו שילמו מחיר מלא.

קורה אותו הדבר בישראל, התוצאה הפוכה: בטר בנה בקצב ענק. כלל איסטרטגי חדש זה הוכח, החודש, בעליל במקום הנקרא אשדודים, עיר-הנמל החדשה בדרום הארץ, לד חרובות הכפר הערבי אשדוד. הקרב החל כאשר הועברו שורות המש"מ הראשונות, כולן מצרי מארוקו, לי מקום החדש. יחד עמן באו המפלגות.

גורם האפתעה. ימים מעטים אחרי ההתנחלות, הופיעה בעירינות מכונית עמו"ס סקסונים המפלגה הדתית-הלאומית. הם עברו מבית לבית, חילקו פנקסי-חבר של מפלגתם. כשחזרו הביתה, הרגישו את הרי-בשת-הנצחון של מפקד קרבי, שעלה בידו להשתלט על מוצב בשטח ההפקר, תוך גי צול מזהיר של גורם האפתעה.

אולם מיפקדת האוייב לא היתה חסרת-אונים. במטה הקרבי של מפא"י קלט אגף המודיעין את הידיעות הראשונות על תמרון הדתיים, כבר למחרת יום המעשה. החקפת-הגנר נמסרה לידי איש מוסמך ומנוסה: אהוד אבריא, אלוף קרית-שמונה, שהפך בניתיים לראש מחלקת העולים של מפא"י, ושקיבל על עצמו להפוך את הארץ כולה לקרית-שמונה אדירה.

כעבור ימים מעטים הופיעה מכונית חדשה באשדודים. ממנה נזקה כיתה מוגברת של עסקני מפא"י, שעברו בסערה מבית לבית, אספו והשמידו את פנקסי-החבר של המפלגה הדתית-הלאומית, השאירו תחתם פנקסי-חבר של ההסתדרות ושל מפא"י.

כני לבצר את המוצב ולהיערך להגנה הי קפית, העבירו הכובשים החדשים משאל בין התושבים, בילרו מה צרכיהם. כמה בנות, שביקשו לעבור לאולפן, הגיעו מיד על סי פוקן. הרב הראשי של מפא"י, רב זכריה כהן מנהלל, הופיע ללא דחוי במקום ואיר-גן את השרותים הדתיים.

הסיכוכ הבא. אנשי הדת לא נכעו ללא קרב. הם הסתערו מחדש על המוצב, אספו את הפנקסים האדומים הטמאים, הח ליפום בפנקסים כשרים. מלבד זאת רשמו את כל ילדי המקום לגן-ילדים דתי.

כשעזבו המסתערים את המקום, המתינו בני אשדודים בשלוחה עילאית לסיכוכ הבא, ולהבטחות ולשיפורים שבצידו.

המשק שני עברי התחום במדינה לאפיליסטית רגילה גורמת האבי טלה לירידת השכר. לפי חוק הבקוש והי היצע, יורד מחיר העבודה ככל שמספר מבקשי-העבודה גדל. כאשר יורד מחיר ה עבודה, כדאי לבעלי-ההון להעסיק עובדים נוספים, להרחיב את הייצור. כך יורדת האבי טלה עד ששוב גדל הבקוש לעובדים, ומתי חיל התהליך ההפוך.

ישראל אינה מדינה רגילה. שוק העבודה שלה מחולק לשני חלקים נפרדים לחלוטין: מחנה הפועלים החתיקים והמבוססים, השול-בים בהסתדרות, ומחנה העולים החדשים בערי העולים ובמערבות. כוחה האדיר של ההסתדרות מופעל בידי המחנה הראשון, כדי להבטיח שכל אשר-קורה למחנה השני לא יגע בו.

בכל יום שני. בחודש דצמבר גדלה האבטלה במדיה מדאגה. הממוצע היומי של דורשי העבודה בלשכות הגיע 19 אלף, נוסף על 3000 עורים ו-10 אלפים פועלים שאינם נוקקים ללשכה. בשנת 1955 היה הממוצע רק 11 אלף דורשי-עבודה.

ממדי הבעיה גדולים יותר מכפי שמשתקף במספרים אלה. בשנת הקרובה יבואו ארץ, כמשוער, 70 אלף עולים חדשים. מחציתם ייקלטו אצל קרובי משפחה, המחצית השניה תתחסף לתורים בלשכות. עוד יתחסף לי מספר זה הגידול הטבעי של מחנה החתיקים.

כיצד לפתור את הבעיה? שר-העבודה הציע תרופה יקרה: 800 אלף ימי עבודת-חוק שיבטיחו כי כל מובטל יעבוד בכל יום שני. בשנה שעברה סיסקה הממשלה רק 360 אלף ימי עבודת-חוק.

תוכנית זו תעמיס על תקציב המדינה 10 מליון ל"י נוספים. ההוצאה אינה עולה על סכום זה. כי עתה יסולו על פועלי-חוק רק עבודות צדדיות, שלא ידרשו השי קעה נוספת של חומרים. יש להניח שרוב העבודות יהיו מיותרות לגמרי.

ועוד קצת. האבטלה היא טרגדיה לי נסעיה — רובם ככולם בני השכבות הנחי בקשר לאומנות גדולה יותר של סמדי תעלית — ראה תצפית.

היה לער, רצה לצאת לטיול על הכרמל, אך אביו התרה בו: "אל תלך רחוק! יש ערבים בסביבה והם מסוגלים לרצוחו" כשגדל הנער והיה לעלם, רצה להיכנס לי מסעדה ערבית ולאכול חומס, אך חברתו הזוהירה אותו: "אל תיכנס למסעדה ערבית! הערבים מוזהמים ושרוצים כינינו!"

מסקנתו של תמוז בן ה-45, יליד פולין שעלה ארצה בגיל שנתיים והיה בשעתו אחד המייסדים של חוג וכו'ענינים: "זכרו, ילדים, תחילתו של כל פשע הוא בפרטים קטנים באיומים טפשיים, בליכוי שנאה לזולתו!"

בכנולוגיה. עשרים וארבע שעות אחרי הופעת הארץ שלנו בקיוסקים, קם מעריב לריב את ריב הבגנה ולהתגרות בהארץ, שי הפך בעיניו לאוייב מאז החל מתכנן עתון בוקר משלו (השולם הזה 1005).

כתב העתון, במאמרו הראשי: "כמובן, אספר לפתח את הכנולוגיה הזאת ולהגיע לכלל מסקנה מעמיקה עוד יותר. כי בגלל הבגנה הארוכה פרצה מלמת-השיחרור, ר בגלל-הטחינה שלא רצינו לאכול במסעדה ערבית, משלחים בנו המצרים פידאיון..."

אנשי מעריב, כמעט כולם רביזיוניסטים חתיקים ויוצאי-פולין המסטיים מנה שנים רבות לשונות הערבים, לא יכלו לסיים בכך את תגובתם. נזכר הכותב: "אפשר לטעון שבגלל הבגנה הארוכה גורשו הערבים גם מצפת, ואילו לא גורשו משם הערבים ה רעים, לא היה יכול עורך הארץ שלנו, שי סיפר את סיפור-ההזועה לילדיו-קוראיו, לז מות כבית ערבי נאה בצפת, כשדדת הו אמנים, ולבלות שם את תודשי הקיץ ולי האכיל שם את ילדיו באותן בנות עצמון!"

(המשך בעמוד 12)

חדשות צבר

שחור על גבי לבן.